

щарь, и орачь, и воденичарь, и хлѣбарь и всякой другъ занаятчія, кои-то ти изработвать что-то ти трѣбува. Ти тогава си замѣнявать своѣхъ-тѣ работѣ съ твоѣхъ-тѣ и то така: ты изработвашъ и спечялявашъ нѣколко на день или на седмицѣ и спротивъ колко-то ти чини работа-та купувашъ си облѣкло, обуца, хранѣ и друго; а пакъ ти за пары-ты, что сѣ зели отъ тебе, купувать си тѣмъ что трѣбува, а го нѣмѣть. Селянинъ-тѣ донася въ градъ жито, вѣлнѣ, кокошкы и друго что е изработилъ и прибралъ отъ земѣхъ-тѣ си и отъ добытъка си, продава го и си купува друго что-то нему трѣбува; а да не бѣ оралъ и копалъ, да не бѣ дръжалъ и глядалъ добытъкъ, земя-та нѣмаше да му роди ничто полезно, добытъкъ-тѣ нѣмаше да му даде нѣкоѣхъ облагѣ; той бы отишълъ да подевирива и подскача, нѣ никой нѣма да му даде ничто, зачто-то и той не е далъ нѣчто на хора-та. Занаятчія-тѣ си работи занаята и изработка повече отъ колко-то трѣбува за него или искарева такъвъ работѣ, коя-то нему малко трѣбува. Така на общарь не трѣбувать трое обуца, кои-то може да изработи на седмицѣ, а по тѣхъ смѣткѣ за 52 седмицы въ годинѣхъ-тѣ той бы изработилъ 156 обуца, кога-то той за годинѣхъ едва трое обуца може съдра; нѣ другы-ты 153 чифта обуца, кои-то му остаятъ, той продава, та съ пары-ты купува си друго, что му трѣбува. А има хора, на кои-то никакъ не влиза въ работѣ това, что изработятъ; на пр. златарь-тѣ прави накытъ отъ злато и отъ драгоцѣнны камъне; нему такъвъ накытъ не трѣбува, нѣ той го работи за да го продаде какво-то съ пары-ты, что спечяли, да може да си купи друго, что сѣ изработили друзи, а нему трѣбува.